

داوري الهی

^۱ لهذا، ای آدمی، که حکم می‌کنی، هر که باشی عذری نداری زیرا که به آنجه بر دیگری حکم می‌کنی، فتوای بر خود می‌دهی، زیرا تو که حکم می‌کنی، همان کارها را به عمل می‌آوری. ^۲ و می‌دانیم که حکم خدا بر کنندگان چنین اعمال بر حق است. ^۳ پس، ای آدمی، که بر کنندگان چنین اعمال حکم می‌کنی و خود همان را می‌کنی، آیا گمان می‌بری که تو از حکم خدا خواهی رست؟ ^۴ با آنکه دولت مهریانی و صبر و حلم او را ناجیز می‌شماری و نمی‌دانی که مهریانی خدا تو را به توبه می‌کشد؟ ^۵ و بهسبب قساوت و دل ناتوبهکار خود، غصب را ذخیره می‌کنی برای خود در روز غصب و ظهور داوری عادله خدا^۶ که به هر کس برحسب اعمالش جزا خواهدداد، ^۷ اما به آنانی که با صبر در اعمال نیکو طالب جلال و اکرام و بقایند، حیات جاودانی را؛ ^۸ و اما به اهل تعصّب که اطاعت راستی نمی‌کنند بلکه مطیع ناراستی می‌باشند، خشم و غصب^۹ و عذاب و ضيق بر هر نفس بشری که مرتكب بدی می‌شود، اول بر یهود و پس بر یونانی؛ ^{۱۰} لکن جلال و اکرام و سلامتی بر هر نیکوکار، نخست بر یهود و بر یونانی نیز. ^{۱۱} زیرا نزد خدا طرفداری نیست. ^{۱۲} زیرا آنانی که بدون شریعت گناه کنند، بیشريعت نیز هلاک شوند و آنانی که با شریعت گناه کنند، از شریعت بر ایشان حکم خواهد شد. از آن جهت که شنوندگان شریعت در حضور خدا عادل نیستند بلکه کنندگان شریعت عادل شمرده خواهند شد. ^{۱۳} زیرا هرگاه امّتهایی که شریعت ندارند کارهای شریعت را به طبیعت بجا آرند، اینان هرچند شریعت ندارند، برای خود شریعت هستند، چونکه از ایشان ظاهر می‌شود که عمل شریعت بر دل ایشان مکتوب است و ضمیر ایشان نیز گواهی می‌دهد و افکار ایشان با یکدیگر یا مذمّمت می‌کنند یا عذر می‌آورند، ^{۱۶} در روزی که خدا رازهای مردم را داوری خواهد نمود به وساطت عیسی مسیح برحسب بشارت من.

يهودیان و شریعت

^{۱۷} پس اگر تو مُسمّی به یهود هستی و بر شریعت تکیه می‌کنی و به خدا فخر می‌نمایی، ^{۱۸} و اراده او را می‌دانی و از شریعت تربیت یافته، چیزهای افضل را

دينونة الله على العالم

^{۱۹} لِذَلِكَ أَنْتَ يَلَا عَذْرٌ، أَنْهَا الْإِنْسَانُ، كُلُّ مَنْ يَدْيُنُ، لَأَنَّكَ فِي مَا تَدْيُنُ عَيْرَكَ حَكْمٌ عَلَى تَعْسِيكَ، لَأَنَّكَ أَنْتَ الَّذِي تَدْيُنُ تَعْقُلُ تِلْكَ الْأُمُورَ بِعِينِهَا. ^{۲۰} وَجْنُ تَعْلَمُ أَنَّ دِيْنَةَ اللَّهِ هِيَ حَسْبُ الْحَقِّ عَلَى الَّذِينَ يَفْعَلُونَ مِثْلَ هَذِهِ هَذَا، أَنَّهَا الْإِنْسَانُ، الَّذِي تَدْيُنُ الَّذِينَ يَفْعَلُونَ مِثْلَ هَذِهِ وَأَنْتَ تَعْقُلُهَا، أَنَّكَ تَنْجُو مِنْ دِيْنَةَ اللَّهِ؟ ^{۲۱} أَمْ تَسْتَهِنُ بِعَيْنِكَ لُطْفَهُ وَإِمْهَالَهُ وَطُولِ أَنَّتِهِ عَيْنَ عَالَمٍ أَنَّ لُطْفَ اللَّهِ إِلَيْكَ مَا يَقْنَدُكَ إِلَى التَّلَوِيَّةِ؟ وَلَكِنَّكَ مِنْ أَجْلِ قَسَاوَتِكَ وَقَبْلِكَ عَيْرَ النَّاسِيْنَ تَذَرْ لِتَعْسِيكَ عَصِيًّا فِي يَوْمِ الْعَصَبِ وَاسْتَغْلَانَ دِيْنَةَ اللَّهِ الْعَادِلَةِ الَّذِي سَيُخَارِي كُلَّ وَاحِدٍ حَسْبَ أَعْمَالِهِ.^{۲۲} أَمَّا الَّذِينَ يَصْبِرُونَ فِي الْعَمَلِ الصَّالِحِ يَطْلُبُونَ الْمَجْدَ وَالْكَرَامَةَ وَالْبَقَاءَ فِي الْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ، وَأَمَّا الَّذِينَ هُمْ مِنْ أَهْلِ التَّلَحُّرِ وَلَا يُطَاوِعُونَ لِلْحَقِّ بَلْ يُطَاوِعُونَ لِلْإِلَمِ، فَسَخَطُ وَعَصَبُ شَدَّةً وَصِيقٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ إِنْسَانٍ يَفْعَلُ الشَّرَّ، الْيَهُودِيُّ أَوْلًا نَمَّ الْيُوَنَّاَبِيِّ، وَقَجْدُ وَكَرَامَةً وَسَلَامٍ لِكُلِّ مَنْ يَفْعَلُ الصَّلَاحَ، الْيَهُودِيُّ أَوْلًا نَمَّ الْيُوَنَّاَبِيِّ، لَأَنَّ لَيْسَ عِنْدَ اللَّهِ مُحَايَةً.

^{۲۳} لَأَنَّ كُلَّ مَنْ أَخْطَأَ يَدْعُونَ التَّامُوسَ فَيَدْعُونَ التَّامُوسَ يَهُكَلُ، وَكُلُّ مَنْ أَخْطَأَ فِي التَّامُوسِ قِبَالَ التَّامُوسِ يُدَانُ، لَأَنَّ لَيْسَ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ التَّامُوسَ هُمْ أَبْرَارٌ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ بِالْتَّامُوسِ هُمْ يُبَرَّوْنَ. ^{۲۴} لَأَنَّ الْأَمْمَ الَّذِينَ لَيْسَ عِنْدُهُمُ التَّامُوسُ، فَهُؤُلَاءِ إِذَا لَيْسَ لَهُمُ التَّامُوسُ هُمْ تَامُوسٌ لِأَنْفُسِهِمِ الَّذِينَ يُظَهِرُونَ عَمَلَ التَّامُوسِ مَكْتُوبًا فِي قُلُوبِهِمْ شَاهِدًا أَيْضًا ضَمِيرُهُمْ وَأَفْكَارُهُمْ فِيمَا يَبْيَهُمْ مُسْتَكِيَّةً أَوْ مُحْتَجَّةً، ^{۲۵} فِي الْيَوْمِ الَّذِي فِيهِ يَدِينُ اللَّهُ سَرَائِرَ النَّاسِ حَسَنَتْ إِنْجِيلِي يَسْوُعُ الْمَسِيحَ.

اليهود والتموس

^{۲۶} هُوَذَا أَنْتَ نُسَمَّى يَهُودِيًّا وَتَنَاهِلُ عَلَى التَّامُوسِ وَتَنْهَرُ بِاللَّهِ وَتَغْرِفُ مَسِيشَتَهُ وَتُمْيِرُ الْأُمُورَ الْمُخَالِفَةَ، مُتَقْلِمًا مِنَ التَّامُوسِ، وَتَنْقِقُ أَنَّكَ قَاتِدٌ لِلْعَمَيَانِ وَتُؤْرُ لِلَّذِينَ فِي الطَّلْمَةِ وَمَهْدِبٌ لِلْأَغْيَاءِ وَمَعْلَمٌ لِلْأَطْقَالِ وَلَكَ صُورَةُ الْعِلْمِ وَالْحَقِّ فِي التَّامُوسِ، فَأَنْتَ إِذَا الَّذِي ثُلِمَ عَيْنَكَ، أَلْسَنَتْ تُعَلَمُ لَفْسَكَ؟ الَّذِي تَكْرُزُ أَنْ لَا يُسْرِقَ، أَتَسْرِقُ؟ الَّذِي يَقُولُ أَنْ لَا يُرِيَ، أَتَرِني؟ الَّذِي سَسْكَرَهُ الْأَوْتَانَ، أَتَسْرِقُ الْأَهْيَاكَلَ؟ ^{۲۷} الَّذِي يَنْقَذُرُ بِالْتَّامُوسِ، أَيْنَعَدِي التَّامُوسِ نُهِيَنَ اللَّهَ؟ ^{۲۸} لَأَنَّ "اَسْمَ اللَّهِ يُجَدِّفُ

می‌گزینی،¹⁹ و یقین داری که خود هادی کوران و نور
سللمتیان²⁰ و مُؤَذْب جاهلان و معلم اطفال هستی و در
شریعت صورت معرفت و راستی را داری،²¹ پس ای
کسی که دیگران را تعلیم می‌دهی، چرا خود را
نمی‌آموزی؟ و عوض می‌کنی که زردی باید کرد، آیا
خود دزدی می‌کنی؟²² و از زنا کردن نهی می‌کنی، آیا
خود زانی نیستی؟ و از بتها نفرت داری، آیا خود
معبدها را غارت نمی‌کنی؟²³ و به شریعت فخر می‌کنی،
آیا به تجاوز از شریعت خدا را اهانت نمی‌کنی؟²⁴ زیرا
که به سبب شما در میان امّتها اسم خدا را کفر
می‌گویند، چنانکه مکتوب است. زیرا ختنه سودمند
است هرگاه به شریعت عمل نمایی. اما اگر از
شریعت تجاوز نمایی، ختنه تو نامختونی گشته
است.²⁶ پس اگر نامختونی، احکام شریعت را نگاه
دارد، آیا نامختونی او ختنه شمرده نمی‌شود؟ و
نامختونی طبیعی هرگاه شریعت را بجا آرد، حکم
خواهد کرد بر تو که با وجود کتب و ختنه از شریعت
تجاور می‌کنی.²⁸ زیرا آنکه در ظاهر است، یهودی
نیست و آنچه در ظاهر در جسم است، ختنه نی. بلکه
یهود آن است که در باطن باشد و ختنه آنکه قلبی
باشد، در روح نه در حرف که مدح آن نه از انسان
بلکه از خداست.²⁹

عَلَيْهِ يَسِّبِكُمْ بَيْنَ الْأُمَمِ، كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ. فَإِنَّ الْجِنَانَ²⁵
يَقْعُ إِنْ عَمِلْتَ بِالنَّاسُوسِ، وَلَكِنْ إِنْ كُنْتَ مُنَعِّدًا
النَّاسُوسَ فَقَدْ صَارَ خَاتَمُكَ عُزْلَةً.²⁶ إِذَا إِنْ كَانَ الْأَغْرِيلُ
يَحْفَظُ أَحْكَامَ النَّاسُوسِ، أَفَمَا تُحْسِنُ عُرْثَةُ
خَتَانًا؟²⁷ وَتَكُونُ الْعُزْلَةُ الَّتِي مِنَ الطَّبِيعَةِ، وَهِيَ تُكَمِّلُ
النَّاسُوسَ، تَدِينُكَ أَنْتَ الَّذِي فِي الْكِتَابِ وَالْجِنَانِ تَعَدَّى
النَّاسُوسَ: لَأَنَّ الْيَهُودِيَّ فِي الظَّاهِرِ لَيْسَ هُوَ يَهُودِيًّا وَلَا
الْجِنَانُ الَّذِي فِي الظَّاهِرِ فِي الْلَّحْمِ خَتَانًا، بَلِ الْيَهُودِيُّ
فِي الْحَقَاءِ هُوَ الْيَهُودِيُّ وَخَتَانُ الْفَلْبِ بِالرُّوحِ لَا بِالْكِتَابِ
هُوَ الْجِنَانُ الَّذِي مَدْحُهُ لَيْسَ مِنَ النَّاسِ بَلْ مِنَ اللَّهِ.